

Opšte napomene

-Funkcija organa unutrašnjih poslova pri suzbijanju kriminaliteta odvija se najvećim delom u prekrivičnom postupku. U vezi sa tim značajna su pitanja u kojoj meri se uspešno ostvaruje saradnja u prekrivičnom postupku između organa unutrašnjih poslova, državnog tužioca i suda na represivnom planu suprestavljanja kriminalitetu sa jedne strane i organa unutrašnjih poslova i ostalih društvenih subjekata sa druge strane.

-Faza otkrivanja krivičnih dela i učinioaca od strane organa unutrašnjih poslova u prekrivičnom postupku, regulisana je odredbama XVIII glave čl. 225 i 226 ovog zakona. Prema članu 225 ZKP, neophodan uslov za pokretanje aktivnosti organa unutrašnjih poslova, u smislu preuzimanja potrebnih mera i radnji radi otkrivanja krivičnih dela i njihovih učinilaca jeste dovijanje saznanja da je izvršeno krivično delo za koje se goni po službenoj dužnosti. To saznanje može biti različitog stepena verovatnoće ili istinitosti.

-Sticanjem tih prvih osnova sumnje o krivičnom delu ili učiniocu za koje se goni po službenoj dužnosti nastaje izričita zakonska obaveza postupanja od strane organa unutrašnjih poslova sadržana u članu 225 ZKP. Ta obaveza od se sastoji z preuzimanju operativno taktičkih mera i radnji i postupaka s ciljem rasvetljavanja krivičnog dela i otkrivanja njihovog učinioca, onemogućavanja njegovog sakrivanja ili bekstva, kao i prikupljanja i obezbeđivanja predmeta i tragova koji mogu poslužiti kao dokaz.

-U ovoj početnoj fazi najčešće se preuzimaju opšte operativno taktičke mere i radnje: provera, utvrđivanje identiteta, osmatranje, prikupljanje obaveštenja, racija, zaseda i druge, a nešto ređe pojedine istražne radnje: uviđaj, presretanje, veštačenje i dr. To znači da osnovi sumnje svojim postojanjem i sadržajem stvaraju obavezu za organe otkrivanja da utvrde da li postoji krivično delo, pa ukoliko postoji, da se na osnovu te činjenice angažuju na rasvetljavanju svih činjenica u vezi sa krivičnim delom i učiniocem.

-Osnovi sumnje mogu po sadržaju biti različiti: 1) Osnovi sumnje koji ukazuju na izvršeno krivično delo, ali čiji je izvršilac i dalje nepoznat; 2) Osnovi sumnje koji uz krivično delo ukazuju i na njegovog izvršioca; 3) osnovi sumnje koji ukazuju na određeno lice kao izvršioca krivičnog dela čija osnovna obeležja još uvek nisu otkrivena.

-Ukoliko ne postoje osnovne sumnje da je krivično delo izvršeno za koje se goni po službenoj dužnosti, ne bi postojao ni zakonski osnov postupanja, pa bi svako preuzimanje mera i radnji od strane organa unutrašnjih poslova predstavljalo kršenje ustavom i zakonom utvrenih prava i sloboda građana. Osnovno polazište policijske kriminalističke delatnosti ne treba da bude samo prikupljanje informacija o izvršenim krivičnim delima, već ga treba usmeriti i na otkrivanje neposredne uzročnosti i problema koji mogu dovesti od kriminalnog ponašanja tj. Krivičnih događaja.

2. Aktivnosti organa unutrašnjih poslova u prikupljanju saznanja o krivičnim delima i njihovim učiniocima

-Posebno su značajne one mere i radnje koje organ unutrašnjih poslova preduzima samoinicijativno. Da bismo je razlikovali od procesnog postupanja, ovu aktivnost možemo da nazovemo kriminalističkom obradom. Sam način saznanja o osnovima sumnje i stepen razvijenosti njihovog sadržaja je različit.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com